

Znak: IG.III.4130.30.2012

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.) w związku z art. 28 ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 80, poz. 717 z późn. zm.)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr XX/122/2012 Rady Miejskiej w Opatowie z dnia 29 lutego 2012r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Opatów w rejonie ulic 1-go Maja, H. Sienkiewicza, Partyzantów, Armii Krajowej, J. Słowackiego

Uzasadnienie

Na sesji w dniu 29 lutego 2012r. Rada Miejska w Opatowie podjęła uchwałę Nr XX/122/2012 w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Opatów w rejonie ulic 1-go Maja, H. Sienkiewicza, Partyzantów, Armii Krajowej, J. Słowackiego.

W dniu 24 kwietnia 2012r. organ nadzoru wszczął postępowanie nadzorcze oraz zobowiązał Przewodniczącego Rady Miejskiej w Opatowie do złożenia wyjaśnień i odniesienie się do przedłożonych do uchwały zarzutów.

Pismem z dnia 2 maja 2012r., znak: Or.IV.0711.23b.2012 Przewodniczący Rady Miejskiej w Opatowie złożył wyjaśnienia odnoszące się do stwierdzonych przez organ nadzoru nieprawidłowości. Natomiast dokumentację prac planistycznych uzupełniono w dniu 7 maja 2012r.

Po dokonaniu analizy postanowień uchwały pod względem ich zgodności z prawem oraz złożonych wyjaśnień, organ nadzoru stwierdza, że przedmiotowa uchwała podjęta została z naruszeniem prawa dotyczącym zasad sporządzania planu miejscowego i istotnym naruszeniem trybu jego sporządzania.

Przepis art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 80, poz. 717 z późn. zm.) - zwanej dalej ustawą stanowi, że naruszenie zasad sporządzania planu miejscowego oraz istotne naruszenie trybu jego sporządzania, powodują nieważność uchwały rady gminy w całości lub części. Oceniając przedmiotową uchwałę tut. organ związany był przepisem art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 25 czerwca 2010r. o zmianie ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej oraz ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. Nr 130, poz. 871), zgodnie z którym do miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, w stosunku do którego podjęto uchwałę o przystąpieniu do sporządzenia a postępowanie nie zostało zakończone do dnia wejścia w życie ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.

I. W zakresie naruszenia zasad sporządzania planu miejscowego:

1. Uchwała narusza art. 15 ust. 1 ustawy w związku z § 7 i § 8 rozporządzenia Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 2 marca 1999r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie (Dz. U. Nr 43, poz. 430) oraz § 14 ust. 1, 2 i 3 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002r. w sprawie warunków

technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz. U. Nr 75, poz. 690 z późn. zm.) poprzez niezapewnienie dojścia/dojazdu do niektórych terenów oraz niezachowanie minimalnych szerokości dróg w liniach rozgraniczających w zależności od ich klas, wymaganych przepisami odrębnymi.

Zgodnie z art. 15 ust 1 ustawy burmistrz sporządza projekt planu miejscowego zgodnie z przepisami odrębnymi.

1.1. Zgodnie z § 14 ust. 1 rozporządzenia w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie - do działek budowlanych oraz do budynków i urządzeń z nimi związanych należy zapewnić dojście i dojazd umożliwiające dostęp do drogi publicznej. § 14 ust. 2 ww. rozporządzenia stanowi, że dopuszcza się zastosowanie dojścia i dojazdu do działek budowlanych w postaci ciągu pieszo-jezdnego, pod warunkiem, że ma on szerokość nie mniejszą niż 5m, umożliwiającą ruch pieszy oraz ruch i postój pojazdów. § 14 ust. 3 rozporządzenia stanowi, że do budynku i urządzeń z nim związanych, wymagających dojazdów, funkcję tę mogą spełniać dojścia, pod warunkiem że ich szerokość nie będzie mniejsza niż 4,5m.

1.1.1. W planie miejscowym nie określono dojazdu do terenów oznaczonych symbolami:

- 7UA, (tereny przeznaczone na cele zabudowy usług oświaty),
- 8UA (tereny przeznaczone na cele zabudowy usług administracji publicznej),
- 3US (tereny przeznaczone na cele zabudowy usług administracji publicznej),
- 5U (tereny przeznaczone na cele zabudowy usług sportu i rekreacji),
- 1K (tereny przeznaczone na cele zabudowy usługowej),
- 1K (tereny przeznaczone na cele zabudowy infrastruktury kanalizacyjnej, w tym oczyszczalni ścieków),
- 2MN (tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej).

1.1.2. Z § 45 ust. 1 uchwały wynika, że teren oznaczony symbolem 1KDJ przeznaczono pod ciąg pieszo-jezdny. Z przepisów rozporządzenia w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie wynika, że ciąg pieszo-jezdny powinien mieć szerokość min. 5m.

Tymczasem z rysunku planu wynika, że ciąg ten posiada szerokość 1m – 2m.

Podkreśla się, że niezbędność określenia zasad obsługi komunikacyjnej terenów budowlanych wynika z roli jaką pełni miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego przy zagospodarowaniu działki budowlanej. Plan miejscowy jest zbiorem aktów indywidualnych, ustalających warunki zabudowy konkretnych nieruchomości, jest podstawą do wydania decyzji o pozwoleniu na budowę i nie powinna mieć miejsca sytuacja braku możliwości wskazania inwestorowi konkretnej obsługi komunikacyjnej działki budowlanej.

Należy również zaznaczyć, że wymóg określenia dojścia i dojazdu do działek budowlanych, odpowiednio do przeznaczenia i sposobu ich użytkowania oraz wymagań dotyczących ochrony przeciwpożarowej, określonych w przepisach odrębnych, zawarty jest w § 14 ust. 1 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz. U. Nr 75, poz. 690 z późn. zm.).

1.2. § 7 i § 8 rozporządzenia Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 2 marca 1999r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie (Dz. U. Nr 43, poz. 430) określa szerokość dróg/ulic w liniach rozgraniczających w zależności od klas tych dróg. I tak:

klasa ulicy/drogi	najmniejsza szerokość ulicy/drogi w przekroju jednojezdniowym w m
GP	30/25
Z	20/20
L	12/15
D	10/15

W przedmiotowym planie miejscowym znajdują się drogi publiczne m.in. klasy GP, Z, L i D, dla których nie zachowano odpowiednich parametrów wynikających z obowiązujących przepisów.

Z rysunku planu miejscowego wynika, że wiele przedmiotowych dróg posiada pasy drogowe o szerokościach znacznie mniejszych niż wymagają tego ww. przepisy. W skrajnych przypadkach:

- droga klasy GP (3KD) - ma szerokość w liniach rozgraniczających 14m,
- droga klasy Z (2KD, 5KD, 15 KD) - ma szerokość w liniach rozgraniczających 10m,
- droga klasy L (np. 1KD) - ma szerokość w liniach rozgraniczających 4m,
- droga klasy D (np. 4KD, 18KD, 19KD) - ma szerokość w liniach rozgraniczających 2- 3m.

Podkreśla się, że sporządzenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego musi być zgodne z przepisami, w tym muszą być zachowane normatywne parametry dróg, ponieważ plan miejscowy jest aktem prawa miejscowego, który obowiązuje bezterminowo, nie przedstawia jedynie stanu istniejącego lecz pokazuje rozwiązania perspektywiczne.

Zaznacza się, że ustawa z dnia 10 kwietnia 2003r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (Dz. U. z 2008r., Nr 193, poz. 1194 z późn. zm.) obowiązuje do 31 grudnia 2020r., i że w sprawach zezwolenia na realizację inwestycji drogowej nie stosuje się przepisów o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

Tut. organ stoi na stanowisku, że tylko wyjątkowo (w uzasadnionych przypadkach w związku np. z ukształtowaniem terenu czy istniejącym zainwestowaniem) możliwe jest zmniejszenie szerokości w liniach rozgraniczających ulicy. Jednak nie do wszystkich dróg wyznaczonych w przedmiotowym planie miejscowym ma zastosowanie ww. zmniejszenie (dotyczy to m.in. terenów ulic: 1KD, 18KD, 19KD, 21KD). Zmniejszenie szerokości ulicy nie może wynikać z ewidencji gruntów i budynków i ograniczać się do istniejącego pasa drogowego. Zaznacza się, że zmniejszenie szerokości ulicy nie może być mniejsze niż minimalna szerokość dojazdu/dojścia do działki budowlanej (czyli mniejsze niż 5m).

2. Uchwała narusza art. 15 ust. 2 pkt 6 ustawy w związku z § 4 pkt 6 i § 7 pkt 8 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. Nr 164, poz. 1587) poprzez:

2.1. Nieokreślenie w planie miejscowym (zarówno w tekście jak i na rysunku planu) linii zabudowy od drogi krajowej Nr 9 oznaczonej symbolem 3KD.

2.2. Nieokreślenie w rysunku planu miejscowego linii zabudowy od wszystkich dróg publicznych.

Z art. 15 ust. 2 pkt 6 ustawy wynika, że w planie miejscowym określa się obowiązkowo linie zabudowy.

W myśl § 4 pkt 6 ww. rozporządzenia jednym ze standardów przy zapisywaniu ustaleń projektu tekstu planu miejscowego jest określenie linii zabudowy.

Zgodnie z § 7 pkt 8 ww. rozporządzenia projekt rysunku planu miejscowego powinien zawierać linie zabudowy.

Podkreśla się, że w ustaleniach tekstowych planu określono odległości sytuowania obiektów budowlanych od zewnętrznej krawędzi jezdni (dla drogi 3KD nie podano tej odległości), natomiast na rysunek planu nie wniesiono linii zabudowy od wszystkich dróg publicznych.

3. Uchwała narusza art. 16 ust. 1 ustawy poprzez sporządzenie rysunku przedmiotowego planu miejscowego na nieprawidłowych mapach.

Art. 16 ust. 1 ustawy stanowi, że plan miejscowy sporządza się w skali 1:1000, z wykorzystaniem urzędowych kopii map zasadniczych albo w przypadku ich braku map katastralnych (ewidencyjnych), gromadzonych w państwowym zasobie geodezyjnym i kartograficznym. Zgodnie z § 28 ust. 1 pkt 3 i 4 rozporządzenia Ministra Rozwoju Regionalnego i Budownictwa z dnia 29 marca 2001r. w sprawie ewidencji gruntów i budynków (Dz. U. Nr 38, poz. 454) treść mapy ewidencyjnej stanowią m.in.: kontury użytków gruntowych i ich oznaczenia, kontury klas gleboznawczych i ich oznaczenia.

Rysunek przedmiotowego planu miejscowego (załącznik Nr 1 do uchwały) sporządzono na mapach ewidencyjnych nie posiadających konturów użytków gruntowych i ich oznaczeń, konturów klas gleboznawczych i ich oznaczeń.

Sporządzenie rysunku planu na mapach ewidencyjnych o pełnej treści jest niezbędne tutaj organowi do zbadania czy zostały uzyskane zgody na zmianę przeznaczenia gruntów leśnych na cele nieleśne.

4. Uchwała narusza art. 15 ust. 2 pkt 1 ustawy poprzez zastosowanie wzajemnie sprzecznych ustaleń planu dotyczących przeznaczenia terenów oraz zasad zagospodarowania terenów.

Zgodnie z art. 15 ust. 2 pkt 1 ustawy w planie miejscowym określa się obowiązkowo przeznaczenie terenów oraz linie rozgraniczające tereny o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania.

W ustaleniach tekstowych planu występują następujące sprzeczności:

4.1. Z § 12 uchwały wynika, że dla terenów narażonych na niebezpieczeństwo powodzi ustala się zakaz zabudowy. Dla terenu oznaczonego symbolem 19MN (teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej) zezwala się jedynie na przeprowadzenie remontów. Z rysunku planu wynika, że teren oznaczony symbolem 19 MN znajduje się w całości na terenach narażonych na niebezpieczeństwo powodzi.

Natomiast w § 17 uchwały dla ww. terenu określono ustalenia szczegółowe, z których wynika że na tym terenie można realizować nowe obiekty budowlane.

A zatem z jednej strony na terenie 19 MN dopuszcza się jedynie przeprowadzenie remontów (§ 12 uchwały), a z drugiej strony na tym samym terenie dopuszcza się nową zabudowę (§ 17 uchwały).

4.2. Z § 9 ust. 1 pkt 5 lit. „b” uchwały wynika, że dla drogi oznaczonej symbolem 2KD określono odległość obiektów budowlanych od zewnętrznej krawędzi jezdni na 10m. Natomiast z § 9 ust. 1 pkt 5 lit. „d” uchwały wynika, że dla ww. drogi odległość ta wynosi 8m.

4.3. Z § 44 uchwały wynika, że droga oznaczona symbolem 17KD jest drogą klasy dojazdowej (D). Natomiast z § 15 uchwały i § 43 uchwały wynika, że droga ta jest drogą klasy lokalnej (L).

4.4. W § 32 uchwały występuje niejednoznaczność w określeniu przeznaczenia terenu oznaczonego symbolem 1ZC (nieczynny cmentarz), ponieważ niezrozumiałe jest przeznaczenie terenu nieczynnego cmentarza na cele „zieleni urządzonej – parków i zieleńców, w tym na roboty budowlane”.

Podkreśla się jednocześnie, że z rysunku planu wynika, że przedmiotowy teren przeznaczono pod „zieleń cmentarną”.

4.5. Z § 8 ust. 3 pkt 1 uchwały wynika, że w granicach planu zakazuje się lokalizacji obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2000m². Natomiast z § 28 ust. 3 uchwały wynika, że na terenach oznaczonych symbolami: 3U, 4U, 5U, 6U, 7U można lokalizować powyższe obiekty. Zakaz dotyczy jedynie terenów oznaczonych symbolem 1U, 2U.

4.6. § 14 ust. 1 pkt 2 uchwały, w którym dopuszczono „wznoszenie budynków” pod pewnymi warunkami na terenach 1E, 2 E, 1G, 2G, 3G i 4G jest sprzeczny z § 37 i § 38 uchwały, w których wprowadzono zakaz zabudowy na tych terenach.

5. Zapis § 49 uchwały narusza art. 29 ust. 1 ustawy poprzez nieprawidłowe określenie w przedmiotowym planie miejscowym czasu obowiązywania uchwały jako 14 dni od dnia ogłoszenia w dzienniku urzędowym województwa.

Art. 29 ustawy stanowi, że uchwała rady gminy w sprawie uchwalenia planu miejscowego obowiązuje od dnia wejścia w życie w niej określonego, jednak nie wcześniej niż po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia w dzienniku urzędowym województwa.

Uchwały o przystąpieniu do sporządzenia przedmiotowego planu zostały podjęte w **2006r.** Ustawa o zmianie ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej oraz ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami weszła w życie **21 października 2010r.** Tylko do miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, dla których podjęto uchwałę o przystąpieniu do sporządzenia planu po 21 października 2010r., stosuje się przepisy wprowadzone ww. ustawą.

A zatem sporządzając przedmiotowy plan miejscowy nie powinno się stosować przepisów ww. ustawy wprowadzającej zmianę art. 29 ust. 1 ustawy o brzmieniu: „uchwała rady gminy w sprawie uchwalenia planu miejscowego obowiązuje od dnia wejścia w życie w niej określonego, jednak nie wcześniej niż po upływie **14 dni** od dnia ogłoszenia w dzienniku urzędowym województwa”.

Zaznacza się jednocześnie, że podjęcie w 2011r. uchwał zmieniających uchwały z 2006r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia przedmiotowego planu nie skutkuje możliwością zastosowania ustawy po nowelizacji.

W związku z niewłaściwym zastosowaniem ustawy po nowelizacji, w § 1 załącznika Nr 2 do uchwały zawarto nieprawidłowe stwierdzenie, że ustalenia planu miejscowego nie naruszają ustaleń studium.

Zgodnie z art. 20 ust. 1 ustawy plan miejscowy uchwała rada gminy, po stwierdzeniu jego zgodności z ustaleniami studium.

Należy podkreślić, że Wojewoda Świętokrzyski rozstrzygnięciem nadzorczym z dnia maja 2012r., znak: IG-III.4131.2.9.2012 stwierdził nieważność uchwały Nr XX/121/2012 Rady Miejskiej w Opatowie z dnia 29 lutego 2012r. w sprawie uchwalenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy Opatów, która była nową edycją studium.

Oznacza to, iż zmiana studium nie weszła w życie z dniem podjęcia. A zatem nie można stwierdzić, że niniejszy plan miejscowy jest zgodny ze studium ani też że nie narusza ustaleń studium.

Ponadto § 1 załącznika Nr 2 do uchwały zawiera nieprawidłowe stwierdzenie dotyczące przywołania uchwały „Nr XX/122/2012 Rady Miejskiej w Opatowie z dnia 29 lutego 2012r.” o uchwaleniu studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy Opatów, ponieważ uchwała Nr XX/122/2012 dotyczy uchwalenia przedmiotowego planu.

6. Uchwała narusza art. 15 ust. 2 pkt 12 ustawy w związku z art. 36 ust. 4 ustawy poprzez zróżnicowanie wysokości stawek procentowych służących naliczeniu jednorazowej opłaty od wzrostu wartości nieruchomości związanej z uchwaleniem planu miejscowego w zależności od własności danego terenu.

Zgodnie z art. 15 ust. 2 pkt 12 ustawy w związku z art. 36 ust. 4 ustawy w planie miejscowym określa się obowiązkowo stawki procentowe na podstawie których ustala się opłatę od wzrostu wartości nieruchomości związanej z uchwaleniem planu miejscowego.

§ 46 ust. 1 pkt 1 uchwały dotyczący stawek procentowych służących naliczeniu jednorazowej opłaty od wzrostu wartości nieruchomości, zawiera nieprawidłowe stwierdzenie: „30% dla terenów: MN, MNU, MW, MWU, U, US, PU, ZP, ZC, Z z wyłączeniem terenów stanowiących własność gminy miejsko-wiejskiej Opatów”, ponieważ obowiązujące przepisy nie różnicują wysokości stawki procentowej w zależności od własności danego terenu.

II. W zakresie istotnego naruszenia trybu sporządzania planu miejscowego:

Uchwała narusza art. 17 pkt 7 lit. „b” ustawy poprzez brak uzgodnienia planu miejscowego ze Świętokrzyskim Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków.

Z art. 17 pkt 7 lit. „b” ustawy wynika, że burmistrz uzgadnia projekt planu z właściwym wojewódzkim konserwatorem zabytków.

W dokumentacji prac planistycznych znajduje się jedynie pismo Świętokrzyskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków z dnia 23 sierpnia 2011r, znak: IN-UR-DS.5150.25.36.2011, że „warunkiem pozytywnego zaopiniowania i uzgodnienia projektu jest uwzględnienie w części tekstowej i rysunkowej problematyki ochrony zabytków”.

Nietrafne jest wyjaśnienie Przewodniczącego Rady Miejskiej w Opatowie zawarte w piśmie z dnia 12 maja 2012r., że „Wojewódzki Konserwator Zabytków zajął swoje stanowisko w piśmie znak: IN-UR.DS.5150.25.37.2011 z dnia 20 października 2011r.(w załączeniu)”, ponieważ ww. pismo Świętokrzyskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Kielcach – Delegatura

w Sandomierzu dotyczy zaopiniowania projektu studium, a nie projektu przedmiotowego planu miejscowego.

III. W zakresie nieistotnego naruszenia prawa:

1. W § 15 ust. 1 pkt 1 uchwały brak jest odniesienia się do drogi oznaczonej symbolem 25 KD.
2. Występuje niespójność rysunku planu z § 15 ust. 1 pkt 1 uchwały w określeniu szerokości pasa drogowego drogi oznaczonej symbolem 24 KD (projektowana droga S 74). Z rysunku planu wynika, że ww. droga posiada szerokość w liniach rozgraniczających ok. 90m. Natomiast z § 15 ust. 1 pkt 1 uchwały wynika, że droga ta ma szerokość 40m.
3. Na wyrysie ze studium (umieszczonym na rysunku planu miejscowego) brak jest zaznaczenia granic obszaru objętego planem miejscowym.
4. Należy uszczegółowić zapis § 7 ust. 1 pkt 4 uchwały dotyczący definicji intensywności zabudowy, zgodnie z pismem Przewodniczącego Rady Miejskiej w Opatowie z dnia 2 maja 2012r.
5. § 27 uchwały jest powtórzeniem § 24 uchwały.
6. W § 15 ust. 1 pkt 2 uchwały błędnie przywołano tereny oznaczone symbolami: 6Z, 12R, 27MN zamiast terenów: 7Z, 9R, 28MN.
7. Legendę rysunku planu należy uzupełnić o oznaczenia informacyjne, w tym o przebieg drogi S74 w części oznaczonej w rysunku planu linią przerywaną, o których mowa w § 6 ust. 2 uchwały.

Tut. organ zaznacza, że powtarzając procedurę sporządzenia projektu planu (w związku z art. 28 ust. 2 ustawy), w tym wyłożenie projektu planu wraz z prognozą oddziaływania na środowisko do publicznego wglądu, należy:

- wyłożyć te dokumenty na dni robocze,
- zamieścić obwieszczenia o wyłożeniu tych dokumentów na stronie BiP Urzędu Miasta i Gminy Opatów,
- zamieścić informacje o projekcie planu oraz prognozie oddziaływania na środowisko w publicznie dostępnym wykazie danych o dokumentach zawierających informacje o środowisku i jego ochronie, prowadzonym w formie elektronicznej zgodnie z rozdziałem 3 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. Nr 199, poz. 1227 z późn. zm.).

Należy podkreślić, że zgodnie z art. 15 ust. 1 ustawy wójt, burmistrz albo prezydent miasta sporządza projekt planu zgodnie z przepisami odrębnymi.

Z uwagi na powyższe, organ nadzorczy stwierdza, iż w jego ocenie kwestionowana uchwała w sposób istotny narusza obowiązujący porządek prawny, a powyżej podniesione argumenty czynią zasadnym niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze, stwierdzające nieważność powołanej na wstępie uchwały. Organ nadzoru zdecydował zatem o stwierdzeniu nieważności przedmiotowej uchwały w całości.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach, za pośrednictwem Wojewody Świętokrzyskiego, w terminie 30 dni od daty jego doręczenia.

WOJEWODA ŚWIĘTOKRZYSKI

Bożentyna Patka-Koruba